

7 priedas. Grupių atlikčių pavyzdžiai.

Pastaba. Rašiniuose ištaisytos rašybos ir skyrybos klaidos, o stilius, gramatika, leksika ir pastraipos – autentiškos.

Pirmas rašinys

Paslėpto lobio ieškojimas vaiduoklių name

Tomas su Heku nuėjo į vaiduoklių namą. Jie norėjo surasti lobį. Pamatė, kad yra rūsys. Jie ten ėjo ieškoti ir galvojo, kur pažymėti vietą. Jie ilgai vaikščiojo po rūšį ir ilgai tikrino sienas, ar nėra kur nors slapto įėjimo.

Bet nieko nerado ir išlipo į vidų ieškoti. Tenai jie ilgai barškino sieną ir grindis. Staiga Tomui įtartina pasidarė durų stakta, o Hekui – palangė.

Tomas patraukęs staktos viršutinę dalį rado raktą. O Hekas atlupęs palangę rado seną žemėlapi. Raktas buvo labai senas, o popierėlis iš vaikiško žurnaliuko „Naminukas“ = D, tada Tomas pamatė ant lubų X ir suprato, kad lubose yra lobis. Užlipę ant išklinto stalo Tomas siekėsi atluoti lubas, bet nepasiekė. Tada jis užlipo Hekui ant pečių ir atlupo lubas. Iš lubų iškrito trys deimantai. Berniukai džiaugėsi, bet nepasidavė ir toliau ieškojo. Jie užlipo laiptais aukščiau ir tik atidarė ir ten visokių auksinių plytelių, rubinų – visko. Ir jie ilgai bei laimingai gyveno.

Antras rašinys

Paslėpto lobio ieškojimas vaiduoklių name

Tomas su Heku priėjo prie tvoros. Bet nė vienas iš jų kol kas nenorėjo eiti. Bet staiga įsidrąsinęs Tomas nuėjo pirmas. O tuomet Hekas įėjęs pro duris žengė tris žingsnius ir sustojo apsižvalgyti. Namas buvo dviejų aukštų, labai senas, voratinklių pilnas.

Hekas su Tomu įėjo į didžiulę svetainę, kurioje buvo pilna paveikslų, o keisčiausia tai, kad paveikslai vaizdavo krauju verkiančius žmones. Jiedu, aišku, išsigando ir net krūptelėjo. Nepaisant to, jie pradėjo vertinti paveikslus. Tai buvo žmonės, verkiantys krauju, na, kraupu kalbėt, taigi toliau. Eidami pro paveikslus jie tarsi jautė, kad juos kažkas stebi. Bet laiko jie neturėjo, norėjo kuo greičiau dingti iš šių namų. Eidami tamsiu koridoriumi jie pamatė dureles, įžengė pro jas ir pamatė skrynute. Atidarę ją rado deimantų, smaragdų ir t. t. Jie šūkavo, džiaugėsi, negalėjo patikėti tuo. Pasiėmę dėžutę jie pasišokinėdami skuodė link durų. Laimingai išėjo, bet juos sapnuose nuo to laiko lankydavo tie žmonės iš paveikslų. Tai buvo kraupu. Jie vienas kitam pasižadėjo niekada daugiau neimti aukso iš vaiduoklių. Niekada!

Trečias rašinys

Paslėpto lobio ieškojimas vaiduoklių name

Vidudienį susitarę susitiko du draugai. Jie niekaip nesugalvojo, ką nuveikti per visą likusią dienos laiką. Gerai pagalvoję jie sugalvojo eiti pasivaikščioti. Beeidami surado seniai surūdijusią kapeiką. Draugui šovė mintis, kad jie gali eiti ieškoti seniai užkasto lobio. Na jie ir ėjo – daugiau nebeliko ką daryti.

Abu draugai atėjo į vaiduoklių namą. Apsidairę viduje jie pamatė didelę senovinę spintą ir pagalvojo, kad ten gal ir yra tas lobis. Abu kartu bandė atidaryti duris, tačiau jos nukrito ir jie labai išsigando. Šalia spintos stovėjo durys į palėpę. Jie atidarė jas ir įėjo į vidų.

Palėpėje buvo labai dulkiną. Abudu draugai sugalvojo čia paieškoti lobio. Jie ieškojo ieškojo ir nieko nerado, bet vienas iš draugų rado žemėlapi, kuris rodė ieškoti rūsy. Abu draugai nubėgo į rūsi, o iš kampo išsoko lavonas. Jie pradėjo rėkti ir greitai bėgti. Tomas, pamatęs lobį, jį griebė, o zombis krito ant žemės.

Vėliau jie nubėgo namo ir lobį pasidalino.

Ketvirtas rašinys

Paslėpto lobio ieškojimas vaiduoklių name

Tomas ir Hekas nuėjo į vaiduoklių namą. Nors ir kinkos drebėjo, bet jiems vis tiek reikia surasti lobį. Bijoję kur nors koja žengti, nes dar įlūš arba kas nors atsitiks. Jie vis laukė, kol sužibės mėlynas žiburėlis.

Bet kai sužibėjo, jie pradėjo bėgti ir panikuoti, nes žinojo, kad kai sužiba mėlynu žiburėliu, tai ten esama vaiduoklių. Staiga įbėgo į niūrų, tamsų kambarį. Ten jie ir pradėjo kasti, nes kitos išeities nebuvo. Bekasdami išgirdo šaukimą. Tomas pasakė Hekui, kad nereikia bijoti, nes tai tikriausiai pelėda, bet vėl pasigirdo šaukimas. Tomui pasidarė įtartina.

Jie vis dėlto nutarė eiti pažiūrėti, kas ten yra. Kai jie nuėjo, ten nieko nebuvo. Jie vėl ėjo kasti. Po kelių valandų jie pamatė skrynią. Jie labai apsidžiaugė. Bet ten buvo tik auksinis žiedas. „Na, mes bent turėjome nuotykių“, – pasakė Tomas.